ECLI:LV:VRT:2021:0217.1A71017620.3.S
Noraksts
Lietas Nr. 1A710**17**620
1A-000**8**-21/21

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2021. gada 17. februārī

Vidzemes rajona tiesa:
tiesnese D. Ročāne

2021. gada 3. februārī rakstveidā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par augstākas amatpersonas - Salaspils novada pašvaldības policijas priekšnieka Dzintara Stroža 2020. gada 13. novembra lēmumu Nr./numurs A/.

Aprakstošā daļa

2020. gada 25. oktobrī pulksten 21.42 policijas jaunākais inspektors /pers. B/ (turpmāk- amatpersona) pieņēmis lēmumu par soda piemērošanu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu Nr. /numurs B/ (turpmāk-sākotnējais lēmums) par to, ka 2020. gada 25. oktobrī pulksten 21.42 tika konstatēts, ka transportlīdzeklis Ford ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ (turpmāk-transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai /adrese/, vietā, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt citiem transportlīdzekļiem.

Minētajā lēmumā norādīts, ka tādējādi ir pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunktā noteiktās prasības.

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma (turpmāk-AAL) 162. panta pirmo daļu un Ceļu satiksmes likuma 57. panta piektās daļas 4. punktu, amatpersona transportlīdzekļa turētājam piemērojusi naudas sodu – astoņas naudas vienības, kas atbilstoši AAL 16. panta otrās daļas noteikumiem atbilst 40 EUR.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pie administratīvās atbildības saucamā persona - transportlīdzekļa turētājs /pers. A/ (turpmāk-/pers. A/) 2020. gada 29. oktobrī Salaspils novada pašvaldības policijai iesniedzis sūdzību (turpmāk-sākotnējā sūdzība).

/pers. A/ sākotnējā sūdzībā norādījis, ka, sodam nepiekrīt, jo vieta, kur atradās automašīna, nav uzskatāma par krustojumu. Tas ir iekšpagalms, kā arī gājējiem tā netraucēja. Gan priekšā, gan aizmugurē bija brīva vieta, vismaz viens metrs. Normatīvajos aktos nav norādīts, kādam jābūt attālumam starp mašīnām, kas atrodas priekšā un aizmugurē. Kā arī gājējiem tā nevarēja traucēt, jo blakus esošā pļava, kur ir iemītas taciņas, nav uzskatāma par ietvi. Atkritumu izvešana notiek pirmdienās no 15.00 līdz 18.00, trešdienās no 11.00 līdz 13.00, piektdienās no 12.00 līdz 14.00, kā arī pēc ģenerālplāna atkritumu urnas šajā vietā nav paredzētas, tās novietotas nesankcionēti.

Lūdzis atcelt uzlikto sodu.

Ar 2020. gada 13. novembra Salaspils novada pašvaldības policijas priekšnieka Dzintara Stroža 2020. gada 13. novembra lēmumu Nr. /numurs A/ (turpmāk-augstākas amatpersonas lēmums) /pers. A/ sākotnējā sūdzība noraidīta, atstājot negrozītu amatpersonas lēmumu.

Savā lēmumā augstāka amatpersona norādījusi, ka protokolam pievienotajos policijas fotouzņēmumos ir redzams, ka 2020. gada 25. oktobrī pulksten 21.42 /adrese/ transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai tā, ka tas var neļaut braukt atkritumu apsaimniekošanas transportam.

Amatpersona savā dienesta ziņojumā apstiprinājusi, ka 2020. gada 25. oktobrī pulksten 21.42 kopā ar jaunāko inspektoru /pers. C/ konstatējuši ka /adrese/ transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai vietā, kur tas var traucēt braukšanu citam transportlīdzeklim, kā arī tika nobloķēta iespēja atkritumu konteinerus pārvietot tuvāk tā izvedējam. Transportlīdzekļa vadītājs ne pie transportlīdzekļa, ne tajā neatradās.

Augstāka amatpersona citējusi Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunktu, Ceļu satiksmes likuma 57. panta piektās daļas 4.punktu, norādot, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības par minētajās tiesību normās nosauktajiem pārkāpumiem, ir jāpierāda, ka transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai un transportlīdzeklis novietots vietā, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut vai neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem.

Izvērtējot lietā esošos fotoattēlus un visus pierādījumus kopsakarā augstāka amatpersona secinājusi, ka lietā ir pierādīts, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai /adrese/, vietā, kur tas traucēja braukt un piekļuvi vietai, kur izvietoti sadzīves atkritumu konteineri, atkritumu apsaimniekotāja specializētajam transportlīdzeklim.

Augtāka amatpersona norādījusi, ka no lietas materiālos esošās Policijas notikumu un informācijas reģistrācijas sistēmas „Reģis" izdrukas izriet, ka 2020. gada 25. oktobrī pulksten 21.20 policijā no iedzīvotāja tika saņemts izsaukums uz /daļēja adrese/ par to, ka minētajā vietā ir novietoti stāvēšanai transportlīdzekļi pretī krustojumam, pretī atkritumu konteineriem, tā ka traucē piebraukt atkritumu izvedējiem un nepieciešamības gadījumā arī Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta transportlīdzekļiem.

Augstāka amatpersona, izvērtējot /pers. A/ sūdzībā norādītos argumentus, norādījusi, ka /pers. A/, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai, ir pienākums ievērot Ceļu satiksmes noteikumu prasības. Konkrētajā gadījumā /pers. A/ bija jāņem vērā novietoto sadzīves atkritumu konteineru atrašanās vieta, un transportlīdzeklis bija jānovieto tā, lai tai nodrošinātu netraucētu piekļuvi.

Augstākas amatpersonas ieskatā /pers. A/ norāde par atkritumu izvešanas laikiem nekādi neietekmē /pers. A/ pienākumu novietot transportlīdzekli tā, lai nerastos satiksmei traucējošas situācijas. Konkrētajā vietā šāda transportlīdzekļa novietošana traucē vai neļauj piebraukt ne tikai ar atkritumu izvešanu saistītajam specializētajam transportam, bet arī traucē veikt atkritumu apsaimniekošanas pasākumus kopumā (konteineru nomaiņa, tīrīšana).

Tāpat augstāka amatpersona norādījusi, ka /pers. A/ arguments, ka pēc ģenerālplāna atkritumu urnas attiecīgajā vietā nav paredzētas, nekādi nepiešķir viņam priviliģētas tiesības novietot transportlīdzekli vietās, kur tas traucē veikt atkritumu apsaimniekošanas pasākumus, tai skaitā, arī sadzīves atkritumu izvešanas specializētā transportlīdzekļa piekļuvi sadzīves atkritumu konteineriem.

Augstākas amatpersonas ieskatā, ņemot vērā to, ka konkrētajā gadījumā likumdevējs ir noteicis konstantu sodu – astoņas naudas soda vienības, nav jāizvērtē administratīvā soda apmēra lietderības apsvērumi, kas noteikti AAL 19. panta otrajā daļā. Amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība lemt par konkrēta lēmuma, par astoņu naudas soda vienību apmēra piemērošanu vai brīdinājuma izteikšanu, ja tiek konstatēts, ka persona ir pārkāpusi Ceļu

satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta prasības.

Augstākas amatpersonas ieskatā, ņemot vērā iepriekšminēto, administratīvā soda uzlikšana ir lietderīga, lai /pers. A/ audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, lai viņš turpmāk neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Augstākas amatpersonas ieskatā ar visiem lietas materiāliem ir pierādītas /pers. A/ darbības Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta prasību pārkāpumā un amatpersonas pieņemtā lēmuma atcelšana radītu arī netaisnīgu situāciju attiecībā pret citām personām, kuras tādos pašos apstākļos tiek administratīvi sodītas.

Nepiekrītot augstākas amatpersonas lēmumam, /pers. A/ 2020. gada 2. decembrī iesniedzis Vidzemes apgabaltiesai Madonā adresētu sūdzību, ko Salaspils novada pašvaldības policija pēc piekritības nosūtījusi Vidzemes rajona tiesai.

Sūdzībā /pers. A/, papildinot sākotnējo sūdzību, norādījis, ka transportlīdzekļa novietošanas brīdī gan priekšā, gan aizmugurē tika atstāta vieta vairāk kā viena metra platumā, kas tādā veidā neliedza atkritumu konteineru savākšanu, iztukšošanu vai atkritumu konteineru savākšanas vietas uzturēšanu, apsaimniekošanu, nomaiņu. Tas, ka pārkāpuma fiksēšanas brīdī bija nomainījušies citi transportlīdzekļi, tādejādi sašaurinot attālumu starp transportlīdzekļiem un traucējot iespējamo atkritumu konteineru savākšanu, iztukšošanu vai atkritumu konteineru savākšanas vietas uzturēšanu, apsaimniekošanu, nomaiņu, viņš nav varējis paredzēt.

/pers. A/ norādījis, ka, aplūkojot sūdzībai pievienotos fotoattēlus, ir skaidri redzams, ka iekšpagalmā starp novietotajiem transportlīdzekļiem ir pietiekoši liela starpa (vairāk kā trīs metri), kas nekādā veidā nevar traucēt braukt, izbraukt ne atkritumu izvedējus, ne ugunsdzēsējus, ne citus speciālos dienestus un citus transportlīdzekļus. Uzskata, ka šajā gadījumā Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkts nebūtu piemērojams, jo viņš kā Latvijas Republikas pilsonis, Salaspils novada iedzīvotājs, kurš iepriekš nav saukts pie atbildības par šāda veida administratīvajiem pārkāpumiem vai citiem līdzīgiem pārkāpumiem un precīzi zina laikus, kad tiek veikta atkritumu konteineru izvešana, nepieļautu, ka tiktu traucēta ēkas, kur dzīvo, atkritumu izvedēja iebraukšana, izbraukšana un atkritumu izvešana. Uzskata ka amatpersona, sastādot dienesta ziņojumu, neprecīzi traktējusi Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunktu (citās vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos), proti, amatpersona norādījusi, ka tika bloķēta iespēja atkritumu konteinerus pārvietot tuvāk tā izvedējam, kur atbildība par bloķēšanu, augstāk minētajā apakšpunktā nav paredzēta un atkritumu izvedēja pat nebija.

/pers. A/ norādījis, ka lietas materiāliem ir pievienotas amatpersonas fotogrāfijas, kur nepārprotami ir redzams, ka transportlīdzeklis nav traucējis pašvaldības policijas transportlīdzekļa iebraukšanu un vēlāk arī izbraukšanu no mājas iekšpagalma. Tāpat lietas materiāliem nav pievienoti pierādījumi, mērījumi, kuros būtu atspoguļoti attālumi starp transportlīdzekļiem, kur tiešām būtu redzams Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunkta pārkāpums par to, ka stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem, bet pievienoti foto uzņēmumi par to, ka transportlīdzeklis iespējams ir bloķējis iespēju atkritumu konteinerus pārvietot tuvāk tā izvedējam.

Ņemot vērā Latvijas Republikā, tai skaitā, Salaspils novadā esošo daudzdzīvokļu māju iekšpagalmos izveidoto šauro ielu, nepārdomāto atkritumu konteineru uzglabāšanas vietu, gāzes un elektrības komunikāciju vietas, ūdens hidrantu atrašanās vietu, šo Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunktu varētu attiecināt uz pilnīgi visiem transportlīdzekļiem, kas novietoti daudzdzīvokļu māju pagalmos. Šajā gadījumā daudzdzīvokļu māju iedzīvotāji ir izveidojušās situācijas ķīlnieki un nevar būt atbildīgi par arhitektu, celtnieku, apsaimniekotaja neizdarībām vai neprofesionalitāti projektējot, ceļot nepārdomātus objektus, komunikācijas, kas nav vērstas uz iedzīvotāju labklājības un komforta uzlabošanu. Šī problēma ar transportlīdzekļu novietošanas neesamību vai šajā gadījumā, interpretējot Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunktu, nav tikai Salaspils novada, bet visas Latvijas Republikas problēma, jo lielākā daļa daudzdzīvokļu mājas tika celtas 30-40 gadus atpakaļ, kad transportlīdzekļu vēl nebija tik daudz. Ņemot vērā minēto, /pers. A/ lūdzis administratīvo lietvedību izbeigt, administratīvo pārkāpumu protokolu Nr. /numurs B/ atcelt, piemēroto sodu anulēt.

Ar tiesnese s 2020. gada 18. decembra lēmumu ierosināta administratīvā pārkāpuma tiesvedība /pers. A/ sūdzībā par augstākas amatpersonas lēmumu, nosakot, ka sūdzība tiks izskatīta rakstveidā 2021. gada 3. februārī, nosakot, ka nolēmuma noraksts saņemams tiesas kancelejā 2021. gada 17. februārī, kā arī atbilstoši izskaidrojot AAL 41. panta pirmajā daļā un 198. panta ceturtajā daļā paredzētās pušu tiesības, kas izmantojamas līdz 2021. gada 18. janvārim.

Tiesā ne līdz 2021. gada 18. janvārim, ne arī līdz 2021. gada 3. februārim no lietas dalībniekiem lūgumi un paskaidrojumi nav saņemti, nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu, nav saņemts lūgums lietu izskatīt tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir noraidāma, bet augstākas amatpersonas - Salaspils novada pašvaldības policijas priekšnieka Dzintara Stroža 2020. gada 13. novembra lēmums Nr. /numurs A/ atstājams negrozīts.

Lietā nav strīda par to, ka 2020. gada 25. oktobrī pulksten 21.42 tika konstatēts, ka /pers. A/ turējumā esošais transportlīdzeklis novietots stāvēšanai /adrese/. Minētais fakts pierādīts ar lietā esošo lēmumu par soda piemērošanu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu Nr./numurs B/ (lietas 11. lapa).

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/, novietojot transportlīdzekli sākotnējā lēmumā norādītajā vietā ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. apakšpunktā noteiktās prasības.

Saskaņā ar minētās tiesību normas noteikumiem 122. punkta 122.2. apakšpunkta noteikumiem, ja ar ceļa zīmēm vai ceļa apzīmējumiem nav noteikts citādi, stāvēt aizliegts [..] vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

Saskaņā ar AAL 90. panta noteikumiem pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

Administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu ir uzskatāmas tās ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī fiksējusi amatpersona, ja vien administratīvā pārkāpuma procesā netiek pierādīts pretējais.

Ar lietā esošajiem amatpersonas veiktajiem fotouzņēmumiem (lietas 18., 19. lapa) pierādīts, ka transportlīdzeklis novietots iepretim atkritumu konteineriem tajā ielas pusē, kur minētie konteineri novietoti.

Tiesa atzīst, ka augstāka amatpersona devusi tiesiski pareizu novērtējumu fiksētajam faktam, secinot, ka tādā veidā novietotais /pers. A/ transportlīdzeklis traucējis atkritumu apsaimniekotāja specializētajam transportlīdzeklim braukt un piekļūt sadzīves atkritumu konteineriem, kvalificējot /pers. A/ rīcību kā Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. punkta pārkāpumu.

Tiesa norāda, ka /pers. A/ kā Salaspils novada iedzīvotājam (atbilstoši sūdzībā norādītajam) ir saistoši arī augstākas amatpersonas lēmumā norādītie Salaspils novada saistošie noteikumi Nr. 11/2017, kuru 14.1. punkts nosaka, ka atkritumu radītāja vai nekustamā īpašuma īpašnieka, valdītāja vai lietotāja un pārvaldnieka pienākumi saskaņojot ar atkritumu apsaimniekotāju, norādīt piemērotu vietu sadzīves atkritumu konteineru izvietošanai, kā arī nodrošināt atkritumu apsaimniekotāja transportlīdzekļa netraucētu piekļuvi tai un uzturēt kārtību un tīrību šajā vietā [..].

Savukārt minēto noteikumu 14.2. punktā ir noteikts, ka atkritumu radītāja vai nekustamā īpašuma īpašnieka, valdītāja vai lietotāja un pārvaldnieka pienākumi nodrošināt atkritumu apsaimniekotāja specializētā transportlīdzekļa piekļuvi atkritumu savākšanas laukumiem vai vietām, novietojot atkritumu konteinerus piebraucamā ceļa vai ielas malā [..].

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka atkritumu konteineri ir novietoti atbilstoši minētajiem saistošajiem noteikumiem un no minētajām tiesību normām izriet, ka atkritumu apsaimniekotāja specializētajam transportlīdzeklim ir jānodrošina tieša piekļuve atkritumu konteineriem tajā ielas malā, kur minētie konteineri novietoti.

Kā jau iepriekš tiesa konstatējusi, tad no lietā esošajām fotogrāfijām (lietas 18., 19. lapa) redzams, ka /pers. A/ transportlīdzeklis novietots tieši iepretim atkritumu konteineriem tajā ielas malā, kur šie konteineri novietoti, tādējādi liedzot specializētā transportlīdzekļa tiešu un netraucētu piekļuvi tiem.

Par nepamatotu tiesa atzīst /pers. A/ sūdzībā ietverto argumentu attiecībā par to, ka transportlīdzekļa novietošanas brīdī gan priekšā, gan aizmugurē atstātā vieta vairāk kā viena metra platumā neliedza atkritumu konteineru savākšanu, iztukšošanu.

Atbilstoši minētajam /pers. A/ viedoklim atkritumu apsaimniekotāja transportlīdzeklim būtu jānostājas blakus viņa transportlīdzeklim un atkritumu konteineri jāstumj starp ielas malā novietotiem transportlīdzekļiem, lai tos iztukšotu.

Tiesas ieskatā šādā veidā netiktu nodrošināta Saistošajos noteikumos noteiktā atkritumu apsaimniekotāja specializētā transportlīdzekļa piekļuve atkritumu konteineriem. Tā būtu apgrūtinoša ne tikai atkritumu apsaimniekotāja transportlīdzeklim, bet arī citu transportlīdzekļu vadītājiem, kas vēlētos vai kuriem būtu pienākums pārvietoties pa šo ielu, kā arī tiem transportlīdzekļu vadītājiem, kuri novietojuši savus transportlīdzekļus pirms vai aiz atkritumu konteineriem.

Līdz ar to noraidāms /pers. A/ arguments attiecībā arī par to, ka iekšpagalmā starp novietotajiem transportlīdzekļiem ir pietiekoši liela starpa (vairāk kā trīs metri), kas viņa ieskatā nekādā veidā nevar traucēt braukt, izbraukt ne atkritumu izvedējus, ne ugunsdzēsējus, ne citus speciālos dienestus un citus transportlīdzekļus. Konkrētajā situācijā atkritumu apsaimniekotāja transportlīdzeklim ir nepieciešama tieša piekļuve atkritumu konteineriem, ko braukšana pa /pers. A/ norādīto vietu nenodrošinātu, bet, atbilstoši tiesas iepriekš norādītajam, padarītu konteineru iztukšošanu par apgrūtinošu.

Tiesa atzīst, ka nav tiesiskas nozīmes arī tam, ka /pers. A/ ir Latvijas Republikas pilsonis, Salaspils novada iedzīvotājs, kurš iepriekš nav saukts pie atbildības par šāda veida administratīvajiem pārkāpumiem vai citiem līdzīgiem pārkāpumiem un precīzi zina laikus, kad tiek veikta atkritumu konteineru izvešana.

Likumdevējs nav paredzējis šādus kritērijus, lai personas atbrīvotu no administratīvās atbildības par izdarītajiem pakāpumiem. Līdz ar to arī šie /pers. A/ argumenti kā nepamatoti un nelikumīgi noraidāmi.

Lietas pareizā izlemšanā nav nozīmes arī tam, ka /pers. A/ novietotais transportlīdzeklis nav traucējis pašvaldības policijas transportlīdzekļa iebraukšanu un vēlāk arī izbraukšanu no mājas iekšpagalma. Lietas pareizā izlemšanā ir nozīme tikai tam, vai nebija traucēta tieša piekļuve ielas malā novietotajiem atkritumu konteineriem atkritumu apsaimniekotāja specializētam transportlīdzeklim.

Tādēļ arī šo argumentu tiesa noraida kā nepamatotu.

Tiesas ieskatā, ņemot vērā to, ka lietā ir pierādīts tas, ka /pers. A/ novietotais transportlīdzeklis traucētu iespējama atkritumu apsaimniekotāja piebraukšanu ielas malā pie tur novietotiem atkritumu konteineriem, nav tiesiskas nozīmes /pers. A/ norādītajiem neesošiem mērījumiem, kuros būtu atspoguļoti attālumi starp transportlīdzekļiem, jo tieši /pers. A/ novietotais transportlīdzeklis novietots iepretim atkritumu konteineriem, kur būtu jāatstāj vieta, lai tajā varētu iebraukt atkritumu apsaimniekotāja transportlīdzeklis un netraucēti iztukšot atkritumu konteinerus.

Tiesa, taisot spriedumu ņem vērā arī judikatūras atziņas, konkrēti Administratīvās apgabaltiesas 2013. gada 10. septembra spriedumā lietā Nr. A420666410 izdarītos secinājumus, ka „no minētās normas satura secināms, ka tā nenosaka nepieciešamību konstatēt konkrētu subjektu, kuram transportlīdzeklis traucē, proti, šī norma neprasa konstatēt konkrētu transportlīdzekli, kuram traucēts iebraukt vai izbraukt. Atbilstoši minētajai normai nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis var traucēt citu transportlīdzekļu iebraukšanai vai izbraukšanai vai traucēt gājēju pārvietošanai. Tādējādi jau transportlīdzekļa novietošanas veids un apstākļi ir pietiekami, lai konstatētu, ka stāvošs transportlīdzeklis traucē iebraukt vai izbraukt citiem transportlīdzekļiem, vai traucē gājēju pārvietošanos".

Kā nepamatoti noraidāmi arī /pers. A/ argumenti attiecībā par daudzdzīvokļu māju iekšpagalmos izveidotajām šaurajām ielām, problēmu ar transportlīdzekļu novietošanu. Minētie argumenti nevar būt par iemeslu likumu neievērošanai. /pers. A/ nosauktās problēmas viņam pašam kopā ar citiem daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašniekiem jārisina, nevis pārkāpjot likumu, bet vēršoties ar iesniegumu pie atbildīgām institūcijām ar priekšlikumu risināt pieaugošā transportlīdzekļu skaita novietošanas problēmu.

Tiesa nevērtē /pers. A/ argumentus par atkritumu konteineru savākšanas vietas uzturēšanu, apsaimniekošanu, nomaiņu, jo lietā par to strīda nav.

Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto argumentāciju, tiesa atzīst, ka gan amatpersona, gan augstāka amatpersona pareizi kvalificējusi /pers. A/ rīcību kā Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. punkta pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma 57. panta piektās daļas 4. punktā, kas nosaka, ka par stāvēšanu [..] vietās, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos [..] piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā, kā arī sods /pers. A/ piemērots atbilstoši minētās tiesību normas sankcijai.

Līdz ar to secināms, ka augstākas amatpersonas - Salaspils novada pašvaldības policijas priekšnieka Dzintara Stroža 2020. gada 13. novembra lēmums Nr. /numurs A/ atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība kā nepamatota noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 90., 224., 225., 226. pantu, 227. panta pirmās daļas 1. punktu, 243. panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt pie administratīvās atbildības saucamās personas /pers. A/ sūdzību un atstāt negrozītu augstākas amatpersonas - Salaspils novada pašvaldības policijas priekšnieka Dzintara Stroža 2020. gada 13. novembra lēmumu Nr. /numurs A/.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 darbdienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas – 2021. gada 17. februāra, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) D. Ročāne

Noraksts pareizs

Vidzemes rajona tiesas tiesnese D. Ročāne

17.02.2021.